

2) Ja tiek pieņemts, ka tā ir preču pārdošana: vai pirkuma ar piegādi gadījumā noteicošā ir tā vieta, uz kuru saskaņā ar līgumu pārdotās preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā, vieta, kurā precī fiziski nodeva pircējam, vai vieta, kurā preces tika nodotas pirmajam pārvadātājam, lai tās nogādātu pircējam?

(¹) OV L 12, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 25. augustā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-383/08)

(2008/C 301/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — L. Pignataro)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pieņemot 2005. gada 26. augusta ministrijas dekrētu, kas pēdējo reizi grozīts ar 2007. gada 17. decembra rīkojumu un ar kuru noteikts pienākums norādīt šī rīkojuma 3. panta 1. punktā minētās mājputnu gaļas izcelsmes valsti, Itālijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2000/13/EK (¹) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktā un 18. panta 2. punktā paredzētos pienākumus, lasot šīs normas kopā ar Regulas (EEK) Nr. 1906/90 (²) par dažiem standartiem tirdzniecībā ar mājputnu gaļu 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 5. panta 4. punktu — līdz 2008. gada 30. jūnijam un kopš 2008. gada 1. jūlija — lasot kopā ar Komisijas Regulas Nr. 543/2008 (³) 5. panta 4. punkta e) apakšpunktu un 5. panta 5. punktu;

— piespriet Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka 2005. gada 26. augusta rīkojumā, kas pēdējo reizi grozīts ar 2007. gada 17. decembra rīkojumu,

noteiktais pienākums norādīt no citām dalībvalstīm ievestās mājputnu gaļas izcelsmi pārkāpj Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktu un 18. panta 2. punktu kopā ar Regulas Nr. 1906/90 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 5. panta 4. punktu — līdz 2008. gada 30. jūnijam un kopš 2008. gada 1. jūlija — kopā ar Regulas Nr. 543/2008 5. panta 4. punkta e) apakšpunktu un 5. panta 5. punktu. Itālijas valdība uzskata, ka šis pienākums tika noteikts pēc putnu gripas uzliesmojuma trešās valstīs ar mērķi nodrošināt gaļas izsekojamību.

Komisija norāda, ka šis pienākums ir pretrunā Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktam. Šajā normā attiecībā vispārīgi uz pārtikas produktiem nepārprotami ir noteikts, ka izcelsmes vai pirmavota norāde pārtikas produktu marķējumā obligāti ir jānorāda tikai tad, ja bez šādas norādes var tikt ievērojami maldināts patērētājs attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmi vai pirmavotu. Līdz ar to Kopienų likumdevējs nav paredzējis, ka izcelsmes norāde ir informācija, kura patērētājam ir vajadzīga vispārīgi un absolūti, bet tikai tad, ja tās trūkums var šo patērētāju maldināt.

Komisija uzskata, ka Itālijas valdībai ir jāpierāda, ka attiecīgajā rīkojumā noteiktais pienākums norādīt no citām dalībvalstīm ievestās mājputnu gaļas izcelsmi patiešām ir svarīgs mājputnu gaļas gadījumā un ka tās trūkums var maldināt patērētāju. Komisija apstiprina, ka Itālijas valdība nav iesniegusi nevienu pierādījumu, lai pierādītu, ka izcelsmes norādes neesamības gadījumā Itālijas patērētājs var tikt maldināts par mājputnu gaļas izcelsmi vai pirmavotu.

Ar putnu gripas krīzi saistītā situācija neizskaidro, kā izcelsmes norādes trūkums varētu maldināt patērētāju un likt tam ticēt, ka mājputnu gaļai ir kāda noteikta izcelsme. Tikai tas, ka vidējam patērētājam ir svarīga produkta izcelsme, nenozīmē, ka viņš tiks maldināts par šī produkta īsto izcelsmi, ja uz tā nebūs norādīta izcelsme. Tas liktu pieņemt, ka pats patērētājs nosaka mājputnu gaļas īsto izcelsmi, ko Itālijas valdība vispār nav pierādījusi. Komisija turklāt uzskata, ka patērētājs nevar izvērtēt jautājumus dzīvnieku veselības jomā, jo patērētājam nav vajadzīga zināšanu, lai novērtētu risku atkarībā no izcelsmes norādes.

Turklāt iepriekš minētos rīkojuma noteikumus nepamato sabiedrības veselības aizsardzības apsvērumi Direktīvas 2000/13/EK 18. panta 2. punkta nozīmē, lai arī Itālijas valdība uz tiem ir atsaukusies, lai pamatotu papildus noteikto pienākumu marķējuma jomā. Lai apkarotu putnu gripu, Kopiena ir veikusi ļoti daudzus veterināra rakstura pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka tikai veselībai nekaitīga mājputnu gaļa var tikt ieviesta Kopienā un var tikt šeit laista apgrozībā.

Komisija uzskata, ka Itālijas valdības arguments par to, ka iepriekš minētie Kopienas pasākumi nenodrošina produkta izsekojamību, nav efektīvs, jo šie pasākumi tieši ir domāti, lai kavētu gaļas ieviešanu Kopienas teritorijā no trešām valstīm, kur ir uzliesmojusi putnu gripa. Līdz ar to šie pasākumi tiek īstenoti pirms laišanas apgrozībā posma — kas ir posms, uz kuru attiecas Itālijas veiktais pasākums, — tikai ar mērķi, lai nepieļautu, ka gaļa, kuras izcelsme ir trešās valstis, kurās ir uzliesmojusi putnu gripa, varētu tikt ieviesta Kopienā. Turklāt Kopiena arī ir veikusi pasākumus, kuri nodrošina putnu gripas, kura varētu parādīties tās teritorijā, izolāciju, lai nepieļautu nekādu inficēšanās iespēju. Tāpat Eiropas Kopienā ir veikta virkne veterināra rakstura pasākumu, lai aizkavētu vīrusa izplatīšanos no savvaļas putniem uz mājputniem reģionos, kur tika identificēti slimie putni, un apslāpēt eventuālās mājputnus skarošās epidēmijas.

Itālijas valdība, pamatojot ar apstrīdēto rīkojumu noteikto pienākumu, turpinājumā atsaucas uz Regulu Nr. 1760/2000⁽¹⁾, ar ko izveido liellopu gaļas izsekojamības sistēmu un paredz pienākumu norādīt marķējumu par šīs gaļas izcelsmi.

Komisija tomēr norāda, ka šī regula atšķirībā no attiecīgā rīkojuma tika pieņemta Kopienas līmenī un ka šī regula nav valsts tiesību akts, kas līdz ar to vienpusēji rada šķēršļus tirdzniecībai. Turklāt ar Regulu Nr. 1760/2000 ieviestās sistēmas efektivitātes pamatā nav tikai tas, ka tiek norādīta tikai produkta izcelsme, kā tas ir Itālijas rīkojuma gadījumā attiecībā uz mājputnu gaļu, bet arī virkne apstākļu, kuri veido dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu.

Attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru Itālijas valdība pamato attiecīgo pasākumu, kā tā pamatojumu minot piesardzības principu, jo Komisija nav pierādījusi, ka zinātnē nav šaubu par šī vīrusa pāriešanu uz cilvēku, Komisija saskaņā ar Kopienas tiesu judikatūru norāda, ka zinātniskie pētījumi, uz kuriem atsaucas Itālijas valdība savā atbildē uz argumentēto atzinumu, nepierāda, ka šajā jautājumā zinātnē patiešām valda šaubas. Atbilstoši Kopienas tiesu judikatūrai Itālijas iestādēm ir jāpierāda, ka zinātnē ir šaubas, kuras pamato valsts pasākumu veikšanu saskaņā ar piesardzības principu, nevis Komisijai ir jāpierāda, ka šādu šaubu nav, kā, šķiet, iesaka darīt Itālijas valdība savā atbildē uz argumentēto atzinumu.

Pat pieņemot, ka attiecībā uz nelielu iespējamību, ka vīruss no inficētiem mājputniem pāriet uz mājdzīvniekiem vispārīgi un it īpaši kaķiem, Itālijas valdība, pamatojoties uz PVO [Pasaules Veselības organizācijas] un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes dokumentiem, kuri iesniegti, atbildot uz argumentēto atzinumu, ir pierādījusi, ka zinātnē pastāv reālas šaubas, Komisija tomēr

uzskata, ka rīkojuma pamatā esošais piesardzības princips ir ticis piemērots pārmērīgi un līdz ar to nesamērīgi attiecībā pret dzīvnieku veselības aizsardzības mērķi, jo Kopienas līmenī ir tikusi veikta virkne pasākumu ar tādu pašu mērķi.

Visbeidzot, Regulas (EEK) Nr. 1906/90 par dažiem standartiem tirdzniecībā ar mājputnu gaļu 5. panta 3. punkta e) apakšpunktā un 5. panta 4. punktā — līdz 2008. gada 30. jūnijam un kopš 2008. gada 1. jūlija — Komisijas Regulas Nr. 543/2008 5. panta 4. punkta e) apakšpunktā un 5. panta 5. punktā ir paredzēts pienākums norādīt mājputnu gaļas izcelsmi attiecībā tikai uz tiem mājputniem, kuru izcelsme ir trešās valstis. Itālijas valdība to nav apstrīdējusi.

⁽¹⁾ OV L 109, 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 173, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 157, 46. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 1.–10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) 2008. gada 27. augusta rīkojumu — Attanasio Group Srl/Comune di Carbognano

(Lieta C-384/08)

(2008/C 301/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Attanasio Group Srl

Atbildētāja: Comune di Carbognano